

và Quỳnh, ba người chia nhau ở với một “bịnh-nhân” và dùng text message liên-lạc để biết tình-hình chung của gia-dình.

Mọi thủ-tục được khám-nghiệm như CT Scan, X-ray, thử máu, nước tiểu và v.v. Ba các cháu chỉ bị trầy sướt 3 ngón tay, còn bé Dao và tôi có những triệu-chứng ê-ẩm nơi vai, cổ và đầu. Cảm-tạ Chúa, chúng tôi xuất viện về nhà ngay sau đó.

Chúng tôi kính dâng lên Đức Chúa Trời sự cảm-tạ và lòng biết ơn về sự bảo-tồn sự sống cho gia-dình chúng tôi trải qua một tai-nạn quá sức kinh-hoàng. Càng hồi-tưởng đến các chi-tiết và sự gìn-giữ tỉ-mỉ của Chúa, chúng tôi càng cảm-nhận được tâm-trạng của người mắc nợ chủ 500 đơ-ni-ê so với người mắc nợ chủ chỉ có 50 đơ-ni-ê (Luca 7:41-43). Sự chăm-sóc và quan-phòng của Chúa thật là vĩ-đại, không bút mực nào tả xiết. Gia-dình chúng tôi trọn đời mang ơn cao-dày của Chúa. “Chúng con vạn tạ ơn Chúa, vì sự sống Chúa ban... Chúng con cảm-ơn Ngài cho đến bao giờ mới đền-đáp được ơn thiêng!”

Sau sự-khiến này, gia-dình chúng tôi làm sự kết-ước hầu việc Chúa càng hơn thêm. Bất cứ điều gì cũng có thể xảy ra một cách bất-ngoè trong cuộc sống. Bất-ngoè ... như sự tái-lâm không ngờ của Chúa Jêsus! (I Têsalônica 5:2). Mrs. Dương Quốc Tùng

TẠ ƠN CHÚA

Kính lạy Chúa con là Phan Ngọc Phú

Trong tâm con, kính Chúa một lòng tin

Chúa yêu-thương cho cuộc sống êm đềm

Nay Chúa cần, Chúa gọi con theo Chúa

Con sẵn lòng, theo lời con đã hứa

Bỏ tất cả để theo Chúa ra đi

Cỏi trần gian con chẳng luyến tiếc gì

Vì trần thế cũng chỉ là cỏi tạm

Đời là bể khổ lòng con ngao ngán

Con theo Cha về nơi chốn bình an

Và hưởng phước hạnh trong nước thiên đàng

Con vĩnh biệt âu lo nơi trần thế

Để ngàn thu ca ngợi Chúa Ba Ngôi

Ở bên Cha trong vinh hiển đời đời

Con hết lòng cảm ta ơn Thiên Chúa.

Thân Mẫu của Phú. Bà Trần Thúy.

LÚC TUỔI GIÀ

Trương Sung

(Họa lại bài thơ “Cứ Tường Già” của Thi-sĩ TSST)

Thân yếu dần khi tăng thêm tuổi tác
Phải hiểu đời không để giọt chau sa...
Tật bệnh đến không làm ta thắc-mắc!
Tóc bạc dần thêm cằn cỗi làn da.

Sống trên đời dành chấp nhận như vậy!
Tuổi xuân qua thời gian đã mất đi...
Cảnh vật đổi thay như ta đã thấy
Làm sao ta tìm lại tuổi xuân thi!

Hết bình minh trời trở nên đèn xám
Mùa thu buồn thiếu nét mặt tươi cười.
Tiếng chim hót cảm thấy buồn thấm thiết!
Với tâm tư xin bày tỏ đôi lời...

Kinh nghiệm cuộc đời thấy xa hiểu rộng
Vui hôm nay đừng lo lắng ngày mai
Trí não quên dần theo năm tháng
Sống hiện tại không mơ cõi thiên thai.

Không tham muốn chạy theo vật chất nữa!
Tập dưỡng sinh nhìn ánh nắng ban mai
Ăn kiêng cẩn để giữ gìn sức khỏe
Vui cháu con hạnh phúc tháng năm dài...

Xuân lại đến ngắm hoa hồng chớm nở
Thân tâm ta an lạc - cảm ơn Trời
Cảnh vô thường, không gì tồn tại mãi!
Gió vô tình lay động cánh hoa rơi...

“Kẻ hay sẩm soi người khác ...
là kẻ chỉ thấy hạt cát ... trong
mắt người khác ... mà không
trông thấy ... nguyên cái sọt
rác nằm trên đầu mình.”